

stemte for i 1900, vare bedre end de, der bleve vedtagne, vil jeg kalde det ærede Medlem til Vidne paa, at det er rigtigt, og dermed tillige tilbagevise enhver Paastand om, at vi have stemt for daarligere Skattelove end dem, der ere gennemførte.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har begæret Ordet for tredje Gang. Gør nogen Indsigelse? (Ophold). Det ærede Medlem har Ordet.

K. M. Klausen: Striden om Skattelovene mellem det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) og mig drejer sig, kort og klart udtrykt, om følgende. Det ærede Medlem for Løvel har udtalt følgende: Naar en Mand med 600 Kroners Indtægt er sat op i Skat med 100 pCt., er det Ligningsmyndighedernes Skyld. De have hele Ansvaret, der er intet i Loven, som medfører i Kraft af Konsekvens eller anden Nødvendighed, at Skatten for denne Mand skal sættes op med 100 pCt. Det er fuldkommen urigtigt, hvad det ærede Medlem her udtaler. Enhver, der vil sammenholde den kommunale Skattelovs § 7 med Statsindkomstskattelovens § 7, vil se, at en Indtægt paa 600 Kr. kan løftes 2—3—400 Kr. til Vejrs ved den Indtægt, som vedkommendes Børn fortjene og bringe hjem til den fælles Families Forsørgelse. Derved bringes denne Skat paa 600 Kr. op over det fri Skøn, op over de 800 Kr. paa Landet og de 1,000 Kr. i Købstæderne. Dette paastaar det ærede Medlem for Løvel er ikke Tilfældet, men her taler jo Lovens klare bestemte Ord imod ham. Det forholder sig saaledes, at Børnenes Indtægt skal lægges til Faderens, og det er derved, at han bringes ud over det fri Skøn. Man kan ikke sige, at dette er Ligningsmyndighedernes Skyld. Det er jo Lovens Bestemmelser, der løfte Manden op over det fri Skøn og ind under de Regler, Skattelovene fastsætte. Det forekommer mig, at dette, at man beskatter Børnenes Arbejdsindtægt, er en af de værste Pletter, der findes i Skattelovene. Et saadant Skatteobjekt som de fattige Skillinger, et Barn kan bringe hjem til Familiens fælles Underhold, synes jeg, man skulde have skammet sig ved at medtage. For ganske kort Tid siden kom der en Mand til mig, foranlediget ved Omtalen af Skattelovene her, og meddelte mig, at han havde en Indtægt af 900 Kr. Et af hans Børn gør Tjeneste som Mælkedreng her i København og tjener derved 15 Kr. om Maanedens

eller 180 Kr. om Aaret. Disse 180 Kr. lagte til Faderens 900 Kr. have løftet Faderens Indtægt op over det fri Skøn og ind under Skattelovenes bestemte Regler. Naar derfor, som sagt, det ærede Medlem for Løvel har paastaet det modsatte, er det urigtigt og fuldstændig i Strid med, hvad man erfarer ved at sammenholde de to omtalte Paragraffer. Hvis vi skulle naa til en Gang at faa revideret disse Skattelove, forekommer det mig, at denne Plet paa Skattelovene burde fjernes, de fattige Indtægter, som et Barn kan fortjene, burde man dog virkelig fritage for Beskatning.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds har atter begæret Ordet. Gør nogen Indsigelse? (Ophold.) Det ærede Medlem har Ordet.

Anders Nielsen: Den 19de Marts i Foraaret skrev jeg følgende: „Hr. Bogtrykker Bagge! Paa Foranledning af Deres Skrivelse til Folketingets Finansudvalg, hvori De gør gældende, at visse Udtalelser i Udvalgets Betænkning over Forslag til Lov om Ophævelse af den almindelige Invalidefond ere blevne opfattede som indeholdende en Sigtelse mod afdøde Professor Bagge i Retning af Bestikkelse, skal jeg herved tillade mig at bemærke, at hverken Udvalget eller dets Ordfører har eller kan have Ansvaret for, hvad andre vilkaarligt lægge ind i en afgiven Betænkning, hvorfor jeg maa henvise til den her omhandlede Betænkningens Ordlyd og de af Ordføreren i Tinget fremsatte Udtalelser, og det vil heraf fremgaa, at der hverken fra Udvalgets eller dets Ordførers Side foreligger nogen Paastand om Bestikkelse“, og det er ikke muligt med logiske Grunde at godtgøre, at den omstridte Betænkning indeholder en saadan Sigtelse. Men jeg anser det for overflødig og unyttigt at gaa ind paa en længere Disput om Betænkningen. Den blev diskuteret i Fjor, og Finansudvalgets Ordfører havde da Lejlighed til at ytre sig om det Forhold. Det kan læses i Rigsdagstidende som ogsaa i det Aktstykke, om jeg maa kalde det saa, der af Hr. Bogtrykker Bagge blev tilstillet samtlige Blade her i Landet. Man vil deraf se, hvorledes Ordføreren selv opfattede den Betænkning, han har konciperet.

Det er denne Skrivelse fra mig, som det ærede Medlem vovede at paastaa var mig aftvungen, jeg nu skal dvæle en Smule ved. Denne Skrivelses Forhistorie er saa-